

hvem der bliver nye medlemmer af NATO, før det topmøde, som holdes i Madrid i juli måned, og at der dermed heller ikke bliver sat navne på, hvem der ikke er med i den første runde af udvidelsen, og det er regeringens politik, og det er i øvrigt også, hvad Folketinget har vedtaget ved flere tidligere lejligheder, hvor man også har sagt, at de baltiske lande skal have de samme muligheder i forhold til udvidelsen som de øvrige lande i Central- og Østeuropa.

Og jeg har inden for de sidste 2 uger haft besøg både af den estiske og af den litauiske udenrigsminister, og jeg kan forsikre hr. Villy Søvndal om, at samtalerne var ganske overordentlig dybtgående og åbenhjertige, både når det drejede sig om EU-udvidelsen og om NATO-udvidelsen, og at ingen blev bedraget ved den lejlighed – selvfølgelig ikke.

Regeringens politik er altså den, der afspejles i det dagsordensforslag, som er fremsat af fru Ingrid Rasmussen, og hvor der står, at de baltiske lande skal have de samme muligheder i forhold til udvidelsen som de andre central- og østeuropæiske lande.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg takker udenrigsministeren for besvarelsen, hvis hovedessens var, at der ikke bliver sat navne på – sådan har jeg også læst pjecen fra Udenrigsministeriet.

Men er det alligevel ikke næsten at sætte navne på, når man siger: »Det står i dag klart, at første udvidelsesrunde kun vil komme til at omfatte nogle centraleuropæiske lande.«? Eller er det mig, der er helt galt bevandret i geografien?

Og må jeg så spørge udenrigsministeren direkte: Er udenrigsministeren i stand til at lave den geografiske krølle at placere de baltiske lande inden for det, der kaldes »nogle centraleuropæiske lande«? For hvis der skal være nogen mening i ministerens tale, må det jo være den. Ellers er det et udtryk for, at de baltiske lande er afskrevet.

Må jeg derfor spørge ministeren igen: Er geografien flyttet så meget rundt, at de baltiske lande i dag tilhører den kategori, som kaldes »nogle centraleuropæiske lande«?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at udenrigsministeren forsøger at skabe mystik omkring, hvad der på dagsordenen står vedrø-

rende optagelsen, for alle, der har beskæftiget sig med den sag, ved jo, at de lande, som man taler om at optage, er Ungarn, Tjekkiet og Polen.

Jeg vil derfor bede udenrigsministeren bekræfte, at det er det, der er realiteterne.

Og så vil jeg bede udenrigsministeren rykke fru Ingrid Rasmussen til undsætning, for hun var jo ganske åbenlyst ude af stand til at besvare det meget enkle spørgsmål, jeg før stillede, og derfor stiller jeg det nu til udenrigsministeren – hvis ministeren har tid et lille øjeblik:

Er det sådan, at den danske regering støtter den linje, at man skal tilbyde Rusland en juridisk bindende aftale, f.eks. en aftale, der hindrer placering af atomvåben i Polen? Eller er det sådan, at den danske regering vil fastholde den konfrontationslinje, som både Chirac og Kohl nu er blevet bekymret over, og som de af gode grunde bakker ud af?

Altså: Fastholder den danske regering konfrontationslinjen, den hårde linje, den linje, at Rusland bare må forstå, at det er Vesten, der bestemmer?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Til hr. Søvndal vil jeg sige: Nej, jeg flytter ikke om på geografien. Og skulle der være en uoverensstemmelse mellem, hvad der har stået i en pjece fra Udenrigsministeriet, og hvad der er sagt her i dag, så er det min tale, der gælder.

Hvad atomvåben i Polen angår, vil jeg henvise hr. Keld Albrechtsen til den vedtagelse på NATO's seneste udenrigsministermøde, som jeg citerede i min tale før, hvoraf det ganske klart fremgår, at NATO ikke har nogen planer eller hensigter om og ej heller noget behov for at udstationere atomvåben i de nye NATO-medlemslande.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg takker ministeren for svaret, for så blev vi så kloge: Den pjece, der som sagt er udsendt i november 1996, har ikke længere gyldighed!

Men det understreger vel blot, at vi lever i en periode, hvor de historiske forandringer foregår meget hurtigt, og man kan så tro på det, hvis man er en naiv iagttager af politik, men jeg synes, det ville klæde ikke alene udenrigsministeren, men alle partier i Folketinget, hvis man tonedede rent flag og sagde det, som alle, der er optaget af udenrigspolitik, siger, nemlig at det vil være at spille russisk roulette med Europas sikkerhedspolitik at optage de baltiske lande i